

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Judecător: V. Efros

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: N. Cernat

A. Pahopol

A. Gavrilița

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru și Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Iurcu Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Unitatea Militară 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova împotriva lui Iurcu Alexandru cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 16 decembrie 2014, prin care apelul depus de către Iurcu Alexandru a fost respins, hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 17 mai 2014 a fost menținută,

A C O N S T A T A T :

La 22.11.2011, reclamantul Unitatea Militară 1002 a Departamentului Trupelor de Carabinieri a Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a înaintat prezenta cerere împotriva lui Iurcu Alexandru solicitînd obligarea pîrîtului de a restitui în beneficiul unității militare nr.1002 suma de 39834,62 lei, care ulterior va fi transferată în bugetul de stat.

În motivarea pretențiilor sale, reclamantul a indicat că, în perioada 2002-2006 pîrîtul Iurcu Alexandru și-a făcut studiile la Institutul Militar „Alexandru cel Bun” a MA din mun. Chișinău. După absolvirea instituției, pîrîtul Iurcu Alexandru a îndeplinit serviciul militar prin contract în unitatea militară 1002 a Trupelor de Carabinieri ale M.A.I. La data de 19.06.2009, acesta, neonorîndu-și obligațiunile

contractuale de a îndeplini serviciul în cadrul M.A.I. cel puțin 5 ani, din propria inițiativă, fără motive întemeiate, s-a eliberat din organe.

Pe parcursul instruirii pîrîtului, au fost suportate un șir de cheltuieli ce țin de hrana, cazarea și echiparea sa. Astfel, conform calculelor serviciului finanțe a unității militare 1002, efectuate în baza notei informative prezentate de către Institutul Militar „Alexandru cel Bun” a Ministerului Apărării, pîrîtul urmează să restituie unității militare 1002 suma 39 834,62 lei, care ulterior vor fi transferați în bugetul de stat. Reclamantul menționează că, în adresa pîrîtului au fost înaintate reclamații cu propunerea de a restitui în termen de 30 zile prejudiciul material cauzat ce rezultă din instruirea sa, la care pîrîtul nu a reacționat.

Susține că, conform art. 4 al Legii nr. 806-XII din 12.12.1991, reclamantul este responsabilă de intentarea procedurii de recuperare a prejudiciului material, cauzat statului, manifestat prin instruirea gratuită a absolvenților, în cazul în care militarul a absolvit instituția de învățămînt și a executat serviciul militar, însă nu a respectat condițiile contractuale de a îndeplini serviciul militar pe bază de contract pe un termen de 5 ani și s-a concediat din proprie inițiativă. La caz, pîrîtul s-a concediat din proprie inițiativă din cadrul unității militare 1002, care este o instituție publică, aparține și apără interesele statului în ansamblu.

Astfel, studenții instituțiilor de învățămînt militar sunt asigurați financiar de către stat prin intermediul instituțiilor sale abilitate. Institutul Militar "Alexandru cel Bun" întocmește nota-informativă cu privire la suma cheltuielilor pentru instruire, în baza Legii nr. 250-XV din 09.07.2004 privind interpretarea unei sintagme a art. 27 alin.(6) din Legea nr. 1245-XV din 18.07.2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, care prevede că prin sintagma „achită cheltuielile pentru instruire” se subînțelege "acoperirea cheltuielilor, calculate în mod proporțional, ce cuprind mijloacele bănești achitate personalului (militar și civil) implicat în procesul de instruire, cheltuielile pentru cazare, echipament, alimentație și asigurare medicală". Drept urmare serviciul finanțe al unității militare 1002 efectuează calculele, după care militarul concediat este inclus în lista debitorilor de stat, aflîndu-se la evidența unității ca sumă debitorială. În cazul recuperării mijloacelor financiare, sursele bănești sunt returnate în conturile unității, care sunt monitorizate (supravegheate) de Ministerului Finanțelor al RM, care, în cazul rambursării sumelor debitoare înștiințează unitatea militară 1002, pentru ca aceasta din urmă să excludă suma de la evidența unității. Ulterior, banii urmează a fi virați direct în bugetul de stat. Susține că, în cazul transferării mijloacelor financiare direct la bugetul de stat, nu va putea fi supravegheat procesul de recuperare a prejudiciului cu respectarea termenilor legali, și la balanța unității s-ar afla sume debitoriale, scadența cărora nu poate fi monitorizată, de aceea există necesitatea de transfer a surselor financiare în

contul statului prin intermediul unității militare 1002, ca fiind instituția care îi apără interesele, fiind imposibil ca numai o instituție a statului să se preocupe de intentarea procedurii de recuperare a prejudiciului material cauzat statului.

Astfel, reclamantul consideră că, prin acțiunile sale, pîrîtul a încălcat prevederile art. 35 alin. 11 al Legii 162 din 22.07.2005, cu privire la statutul militarului, conform căruia la eliberarea din serviciul militar, militarii cu vechimea în serviciul militar mai mică de 5 ani, după absolvirea instituțiilor de învățămînt militar sau după încheierea tuturor tipurilor de instruire, indiferent de sursa de finanțare, sunt obligați să recupereze cheltuielile pentru instruire în mărimea calculată prin împărțirea sumei cheltuielilor generale la perioada aflării în serviciul militar. Complementar invocă prevederile art. 25, 27 alin. 6 al Legii cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea patriei, nr. 1245-XV din 18.07.2002; art. 26 al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate și Hotărîrea Guvernului nr. 923 din 04.09.2001 cu privire la plasarea în cîmpul muncii a absolvenților instituțiilor de învățămînt superior și mediu de specialitate de stat.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 mai 2014 s-a admis acțiunea. S-a dispus încasarea din contul lui Iurcu Alexandru în beneficiul Unității Militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabineri a Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova suma prejudiciului în mărime de 39834,62 (treizeci și nouă mii opt sute treizeci și patru) lei, 62 bani, care ulterior urmează a fi transferați în bugetul de stat. S-a încasat de la Iurcu Alexandru în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1195,02 (una mie una sută nouăzeci și cinci) lei, 02 bani.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 16 decembrie 2014, apelul depus de către Iurcu Alexandru a fost respins, hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din data de 17 mai 2014 a fost menținută.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii la data de 11 februarie 2015, Iurcu Alexandru a depus cerere de recurs, solicitînd anularea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din data de 17 mai 2015, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, acesta a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul Iurcu Alexandru că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 16 decembrie 2014 iar cererea de recurs a fost depusă la data de 11 februarie 2015.

Astfel, prin prisma art. 425 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră recursul depus de către Iurcu Alexandru în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 27 februarie 2015, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a expediat în adresa Unității Militare 1002 a Departamentului Trupelor de Carabineri a Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova, copia cererii de recurs depus de către Iurcu Alexandru, cu informarea concomitentă a acesteia despre necesitatea depunerii referinței.

La data de 05 martie 2015, Unitatea Militară 1002 a Departamentului Trupelor de Carabineri a Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova a depus referința la cererea de recurs depusă de către Iurcu Alexandru, solicitînd respingerea recursului și cu menținerea hotărîrilor instanțelor ierarhic inferioare.

Examinînd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Iurcu Alexandru ca fiind inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) C.P.C., părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) C.P.C., cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C.. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 C.P.C. al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 C.P.C. și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se

consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) C.P.C..

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) C.P.C., în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Iurcu Alexandru ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) C.P.C., completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Iurcu Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală